

i kortere Tid, men det paa den anden Side af Hensyn til Sverig vil være ønskeligt, at Betingelserne for Konventionens Straftræden for Danmarks Vedkommende bringes til Stede saa snart som muligt, er nærværende Lovforslag affattet saaledes, at det, naar det bliver til Lov, tillader Konventionens Gennemførelse, selv om Behandlingen af Lovforslaget om den almindelige Fiskerilovs Revision til den Tid ikke maatte være tilendebragt.

Forinden man gaar over til at gøre Rede for Virkningen af Konventionens Gennemførelse i de ovenanførte Retninger, skal man give nedenstaaende Oversigt over Konventionens nærmere Indhold:

Under Forhandlingerne have begge Landes Regeringer, foruden at søge tilvejebragt de i en saadan Overenskomst naturligt hjemmehørende Regler om Grænserne for de Omraader, hvor Fiskeriet udelukkende er forbeholdt hvert Lands Undersaatter samt om Beskyttelse for Udøvelsen af Fiskeriet udenfor de forbeholdte Omraader, lagt særlig Vægt paa ved Overenskomsten at fastslaa fælles Fredningsbestemmelser for Fiskeriet i Kattegat og Dresund.

I Kattegat, der er Hovedpladsen for vort Slynderfiskeri, er Fiskebestanden paa Grund af den store Esterskræbelse i de senere Aar, navnlig efter at det stærkt fiskende Redskab, Snurrevaadet, har vundet saa megen Indgang, aftagen betydeligt i Værdi, idet Gennemsnitsstørrelsen af de Fisk, som fanges, er bleven mindre og mindre. Det maa derfor bestryges, at Udbyttet af Kattegatsfiskeriet, saafremt forebyggende Forholdsregler ikke træffes, i Løbet af kort Tid vil blive saa væsentligt forringet, at det store Antal Ruttere, som for Tiden drive Fiskeri i Kattegat, ikke med Fordel kunne fortsætte hermed, men nødsages til at søge andetsteds hen, hvad allerede nu er Tilfældet i en Del af Aaret.

Den danske Fiskerilovs Fredningsbestemmelser have ikke kunnet raade Bod paa dette Forhold allerede af den Grund, at de ere begrænsede til at gælde for dansk Søterritorium; derimod kunne Danmark og Sverige med Virkning give fælles Fredningsbestemmelser for hele Kattegattet, idet Fiskeriet i dette Farvand — ogsaa uden for de respektive Søterritorier — udelukkende drives af danske og svenske Fiskere.

For Dresunds Vedkommende, hvor Fiskeriet langt fra er af den Betydning eller drives i det Omfang, som i Kattegattet, har det været Regeringen magtpaaliggende at saa indført Fredningsbestemmelser for de vigtigste Fladist, dels af Hensyn til Kontrollen med Overholdelsen af de tilsvarende

Bestemmelser for Kattegat (se nedenfor), dels for derigennem at raade Bod paa det for danske Dresundsfiskere uheldige Forhold, at svenske Undersaatters Fiskeri paa dansk Søterritorium i Dresund ikke er undergivet Bestemmelserne i den danske Fiskerilovs § 56, et Forhold, som foranledigede Regeringen til i Rigsdagssamlingen 1888—89 at forelægge Rigsdagen et Lovforslag om, at Dresund skulde være undtaget fra Bestemmelserne i den nævnte Paragraf, hvilket Forslag dog ikke opnaaede at blive til Lov. —

Da Grænsen for Sverigs Søterritorium ifølge en tgl. svensk Rundgørelse af 5te Maj 1871 er fastsat til 1 geografisk Mil, medens den søterritoriale Grænse paa dansk Side lige over for svenske Undersaatter kun hævedes i en Afstand af $\frac{3}{4}$ geografisk Mil fra Kysten, er det af Betydning, at Konventionen (Art. I.) fastsætter 1 geografisk Mil som Grænsen for det begge Lande forbeholdte Fiskeriomraade, dog med Undtagelse af Kysten fra Hallands Wädersø Fyr til Tylø Fyr paa svensk Side og Farvandet omkring Anholt, hvor Grænsen er bestemt til $\frac{3}{4}$ geografisk Mil.

I Dresund bliver som hidtil Fiskeriet fælles for begge Landes Undersaatter. Dog er alt Fiskeri, med Undtagelse af Sildefiskeri med Garn, forbeholdt de respektive Landes Undersaatter paa Strækningen fra Kysten ud til, hvor 4 Favne-Dybet begynder. Herved ville svenske Undersaatter være udelukkede fra at drive Fiskeri i Kallebodstrand i Strid med de for dette Farvand gældende Vedtægter, ligesom ogsaa det uheldige Forhold, at danske Fiskere under Paaberaabelse af Kystejernes Fiskeriret ud for deres Grund ere bleve tiltalte og straffede for Fiskeri under den svenske Kyst, medens svenske Fiskere uhindret have kunnet drive Fiskeri under den danske Kyst, vil være fjernet. Undtagelsen med Hensyn til Sildefiskeri med Garn er begrundet i Sildens forskellige Træk, som foraarsager, at Sildefiskeriet foregaar snart under den svenske, snart under den danske Kyst, ogsaa inden for 4 Favne-Dybet.

Den i Fiskerilovens § 1 ommeldte Afgang for svenske Undersaatter til Sildefiskeri under Bornholm bestemmes i Konventionen (Art. II) nærmere derhen, at det er tilladt svenske Undersaatter under Bornholm og Kristiansø at drive Sildefiskeri med Driygarn; det er dette Fiskeri, der fra gammel Tid har været drevet under Bornholm af svenske Fiskere. Som en tilsvarende Indrømmelse fra svensk Side giver Konventionen danske Fiskere Ret til Sildefiskeri med Driygarn ved den svenske Kyst fra Falsterbo til Simbrishamn.